

זו. ומיט לקמן שפ"ח גבי מו"ק כחז ג"כ הרמב"ם דאפי' איהו המזיק במקצת דאפי' ג"כ מחויב שטעט ואפי' איהו מחויב אלא בדבר שטאף אחר. ולפי' שסבין הפ"ך שם בדברי הרמב"ם דכמרגליתא כמסתחא פטור אפי' יש עדים שה' פס ומשום דלא א"ל לאסוקי אדעתא וכסירות הלח"מ ע"ס. וא"כ י"ל ג"כ כמס"כ בצומור דבאלא אטור הוי ג"כ כמרגליתא כמסתחא דלא אסוקי אדעתא: [ועדף טפי דאע"ג דכמרגליתא כוס בעיה דלא חיפשא. הכל ודאי פטור דאפי' כארנקי בגדים דפטור לכ"ע. וכעין ש"ך שם שהס"כ]. אמנם לפ"מ שסבין שם בה"מ והרב מדברי הרמב"ם דבב"י לו עדים חייב אפי' לא כול' לאסוקי אדעתא' כלל פ"ט ז"ע :

סי' כהג"ה מפקד אומר שנגנב מהפקדון. והנפקד אומר שא"י פטור ובסמ"ע סק"ס הקדמ' מדברי המחבר לעיל סל"ו ס"ד דדוקא מה שסנחת אחס נטעל פטור דיוע טודאי דלא נגנב ע"ס. ובאמחא אף שמדברי הרא"ש בשטעוה שם משמע כן לכאורה דהס"כ הוא שטעוה שידע בנידור שלא היה יותר. אמנם מדברי כל הסו' בספ"ח סכ"ד מנואר בסד"א דעיקר הפטור דאפי' נטעל דאין הודאתו מבורח נכמה וא"כ אין לחלק בין שס"כ לדאי' ע"ס. ויותר נראה דלא מחיב בכלל לענין דין מורה במקצת דה"שכ"ל גמ' דפקדון בעין הוי הילך ומפרש מתני' דמה שסנחת אחס נטעל כדקדקו דלא הוי הילך אלא כן כמס' פקדון דאפי' בעין וס"ס הילך לא שייך כלל דאין מוכיח. אלא דקמ"ל דלא הוי כשק' לדור דמנואר בס"ל דאע"ג דאפשר דא"י ט חול וליכא עליו שום חוב אפי' נכנס המפקד ונגנב דע"ג חקנת נגל בפקדון. דהס"כ דוקא דעכ"פ ודאי נגנב ממנו בפקדון. אלא כן דאפשר דלא נגנב כלל ליכא חקנת וז"ל לעד :

סי' רצ"ט ס'א כהנ"ס ואם הפקיד אלא שנים הוי כהנ"ס לשנים פי' דאפי' ערבים זע"ו. ע' קאס"ח מה שכתב להלן מה שנקט ע"ז הפ"ך בספ"ח מהא דמסר שורו לס' ב"א דא"כ לוקי כהנ"ס והאחד חייב בכל משום ערבות וח' דהס"כ לעלמא לא נעשו ערבים אלא להמפקד ע"ס. וענ"ד ע"כ דסוגיא דהס"כ לא קאי לחיובם לעלמא דא"כ ל"ל דהנ"ק מהר לה' ב"א נקטת חמשה שותפים בשור ופסע אחד מהם דשטעט לחוד חייב בכל כמנואר בהד"א בבור של שני שותפין בסח' דשטעט לחוד חייב והאונם פטור ע"ס ופשוט דה"ל כן. אלא ודאי קאי כגון בשור. תס דמחלם מגופו ואיירי בהא דמשלמין דמי שיר לבעלי דשטעט חייב בכל וא"כ יפס הקדש. ועיקר הח' כמס"כ הפ"ך שם דהס"כ והפוסקים לא איירי' אלא מדין מו"ק דהחייב עליו באמחא בכל הכח משום שטעט המקצת ולא איירי לענין ערבות ע"ס וזה נכון וחדע דא"כ אפי' לא שטעט גם מקצת כיון אס נעשה ערב יש עליו חיוב ודוק :

סי' ש' ס'א שהי' לו לכתוב שם כל אחד על כים של. ע' סמ"ע סק"ב דלא כפי' שכתב על כים של בעל המאחיס לחוד. דאחרי יש לחוש שמה יבא שלישי לחבוב הכים שיש בו מהס' כו' ומראה דלפ"ז אס כתב על המאחיס לחוד ואירע איזה חונם שמתק ואח"כ נסתפק ולא חנעי' לו פטור כן אפי' לז"ס. דהא כחז בסק"ב דבמפקד לו אחד מהם פטור בלא חנעי' לו משום דהס"כ לא אסוקי אדעתא שיבא אחר ודוקא בהא מהאחיס וזה מלא דכ"ל לאסוקי אדעתא דיכול לסיוט שסאלח יתבע יותר. ופי' דכ"ל דאע"ג דבחנועי ל"ס גם באחד מהם הפקיד חייב. מכל מקום אינה פשיטא גדולה כ"כ. וכיון דגם המפקד פטור כהנ"ס. אלא במפקד זה מהאחיס וזה מנה הוא פשיטא גדולה משל המפקד ואפי' לא חנעי' לו חייב לז"ס. וא"כ כהנ"ס דכ' על המאחיס דאין חנעי' אלא לאחר דאיהו פשיטא גדולה כ"כ וכדהס"כ במפקד לו אחד א"כ בלא חנעי' לו פטור. ומ"מ י"ל דכ"ל לכתוב ל"ד אלא דא"י לו לשום על לב ולאחר וסכחתי אינה נעוה כמו לא ידעתי סיכי ארבעיניה וא"כ אין מקום כלל לדברי הסמ"ע וז"ל :

שם סק"ב בלא חנעי' לו פטור אפי' לז"ס שטעט דדוקא בהא מנה וזה מהאחיס ע"ל דנפקד רמ"א [פי' דהס"כ חייב לז"ס אפי' לא חנעי' לו]. כמנואר בס"א ולא נחלק שם הרב. וכן הוא בסד"א כהנ"ס ומנואר יותר בדברי הפ"ך לעיל סל"ו דהס"כ שיש לו כידו מנה כול' לאסוקי' אדעתא' שיחנעי יותר וזהו פשיטא טפי וחייב אפי' לא חנעי' לו משק"כ כאלן לא אסוקי אדעתא' שיבא

אחד מן הסו' לחובש. ואינה פשיטא כ"כ. ומ"מ נחנשו לו דמפקד לא פטע כלל נס כנאל חייב וכדנ"ל בסמ"ע. ומס"כ באפי' כל אחד מהם הפקד לו מנה דג"כ המפקד לא פטע כלל חייב נס"כ לז"ס. וזה טעמו. כמה שחייב ומס"ע באפי' כל אחד מהם הפקד לו וכן הוא בהר"ם ומס"ע שם ודוק :

סי' ש"א ס'א וכן פטורים אפי' מפשיטת. פי' ש"ך לרשות הראי' מהא דלמ"ד ולא לחלק לעניים דמנואר בב"ק דפטור אפי' מפשיטת. דהס"כ כיון דג"ל קרא דאפי' אין לו חובשים פטור אפי' חייב מתח' וכו' שכתב ב"י. ולפי' דא"כ באמחא קדא קאל למ"ל. וכן הקדש הח"ס בחולין (ק"ל) גבי מו"ק מחטא סהוס דאמרינן איב"א קרא ואיב"א כהנ"ס דכ"ל ממין שאין לו חובשים. דא"כ קרא למ"ל. וע"כ ל"ל באמחא נס כן כמו שח' שם החס"ד דאמרינן קרא דפטור אפי' מד"ג. ופי' לא קרא אפי' דאין לו חובשים וא"ל לכוניא ממנו מ"מ דג"ל ודאי כוס חייב ופטור לו קרא לגמרי. וס"כ אחי קרא לפטור לגמרי מדין שמירה אפי' לז"ס ח"כ. וא"כ הראי' שוכחה מדפ"ר שם אפשיטת כהן דקרא דמנואר ש"מ דכ"ל דקרא פטור לגמרי אפי' מפשיטת. ולפי' שחייב ממנו עניים חייב לז"ס. אלא בפשיטת פטור לגמרי. וזה נראה לו לייבב דברי המדריכ בס"ל. דא"ל גבאי שטור לו חייב. דהס"כ י"ל שחנעי' לו. ולכאורה לפמ"כ הפ"ך כמס"כ דכ"ל דכ"ל א"כ יולאס בדיונים. והנ"ק מן הבעלים בעלמא ממנו דקדא א"י יטול לחובשו בדיונים וא"כ כ"ס דאין כנבאי חובשו [ואולי נאמר דאפי' נטעל לו ע"ה שיחייב לו ואס לא יחזיר. לא חסיה דקדק. ואין זה נמשע] אלא דבאמחא מדינא פטור שם אפי' חייב. ואלא אייריך אלא על הא דפטורו חורה כממנו עניים לגמרי אפי' לז"ס משום שאין לו חובשים. ופטור חורה כממנו כס מדין שמירה לגמרי. וא"כ כהנ"ס דנח' לו גבאי כיון דלז"ס י"ל לו חובשים ודאי דא"כ דאין כדיונים שחנעי' חובא איבא עליו מן החורים וכדכונהו שם בסוגיא דגדריס ע"ס. וא"כ לענין לז"ס לא אהמעט אלא היכי דאין עליו שים חובשו כלל אפי' לז"ס. בהא פטור חורה מדין שמירה לגמרי אפי' לז"ס. אלא כן דלז"ס יש לו חובשים דכ"ל כוס לגבאי מהא כבעלים. מקרי לענין לז"ס י"ל לו חובשים ודוק היבב :

ש"ס ומ"מ ש"ס מפסיד שכרו עד שיפגע ששאר כראי. כהנ"ס דמפסיד לגמרי אפי' ח"י לשבע כגון שמת לא שטעט חשוד ואע"ג דגם כהא חייב שטעט דארייחא וככ"ד ק"ל דבכניסה דרבנן חייב מפסיד בא"י לשבע. כהא כהנ"ס דעיקר הכניסה כהנ"ס כ"י כס"ג דלא האמינו חכמינו על שכרו אלא בשטעט. כרן שויה כאלות על נכסי חבירו ע"ס. וא"כ כל שלא נכנס כוס כה"י אס נחייבני. ומזה מוכח דכן דין ככ"ד בענינא כאלות ודוק :

בהג"ה שומר ששאר לשומר בדברים אל חייב כו' עש"ך וספיקא דכ"ז שאין זה יודע בנידור דליחאבו כידו של א. כו' כה"י אס פרעחך דחייב ודעין שכתב הפ"ך לעיל סל"א באין רואה שמי' לישבע. ובעין זה כהנ"ס בארזונים. אלא בידע. בנידור זה ששמי' ג"כ רגיל להפקיד אלא פטור. ולא שייך כן סברה הס"מ ש"ך גבי שמירה כבעלים לעיל סל"א דלא פטור חורה אלא ברשותו. דהס"כ הפטור מזה אופן קבלה בשמירה ובדשוח אחר הוי שמירה חדשה. אלא כן דהפטור משום דאין עליוס דין שמירה לגמרי אין לחלק בה ודוק :

ס"ד כל אלו אס קט מידס. להחחייב באחריותו חייב. עש"ך דהס"כ לא כוס כמחנ"ס ש"ח להיווה כקאל דמכ"י בדברים כעלמא. משום דהס"כ ליכא עליו דין שמירה כלל. ולפי' נראה דלענין שמירה כבעלים דעל הכחן יש דין שמירה וגם הוא יטול למחול לו להבעלים ששכרו שפיר מהאי להחחייב בדברים כעלמא וע' מס"כ בסמ"ע וז"ל : **ס"ה** וכן אס כהנ"ס אחר לשומר שטור לו ח"י. וכן נראה לו מלשון רש"י שכתב דכיון דחלקו לו לחלק זה לזה דמפקד ינאס משמע בהד"א דאס לא יחן לו רשות לחלק לא מיפטור וע' מה ש"ך בסמ"ע דמ"מ איהו אלא לז"ס ודוק : (ס"ח) משום של יחמתי' ס"ס כרין מעוט של כ"א ע' מס"כ כס"ג כזה :

ס"ו ע"כ"ס שספקיד ואח"כ קיבל דה אין לו כל דין שומרים כו'. וס"ס מוכח בפס"י דהא הפקדון בעין חייב להחזירו לו ואפי' לשיטת הפוסקים דגם פקדון מותר מ"מ כ"ז שהוא בעין לא נשק מרשותו ובשק"ב דה ס"ס מעוט וזה הוי כשאר ממון ישראל דעלמא וא"כ כמחייב לנאות כסיוטו ע"ג י"ל דכזה כמו כסאוא דרפ"ג ס"ב ע"ס :